

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 11. decembris),

ar ko paredz atkāpes no atsevišķiem Padomes Direktīvas 2000/29/EK noteikumiem attiecībā uz Horvātijas vai Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas izcelsmes *Vitis L.* augiem, izņemot augļus

(izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 6365)

(2006/916/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

- (5) Minētā atļauja vairs nav derīga, ja tiek konstatēts, ka šajā lēmumā iekļautie īpašie nosacījumi nav pietiekami, lai nepieļautu kaitīgo organismu ieviešanu Kopienā, vai arī tie netiek izpildīti.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

- (6) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Augu veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

ņemot vērā Padomes 2000. gada 8. maija Direktīvu 2000/29/EK par aizsardzības pasākumiem pret tādu organismu ieviešanu, kas kaitīgi augiem vai augu produktiem, un pret to izplatību Kopienā ⁽¹⁾, jo īpaši tās 15. panta 1. punktu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

ņemot vērā Slovēnijas lūgumu,

1. pants

tā kā:

Atkāpjoties no Direktīvas 2000/29/EK 4. panta 1. punkta, saskaņā ar minētās direktīvas III pielikuma A daļas 15. punktu dalībvalstīm jāatļauj ievest savā teritorijā Horvātijas vai Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas izcelsmes *Vitis L.* augus (turpmāk tekstā – “augi”), izņemot augļus, kas paredzēti potēšanai Kopienā.

- (1) Saskaņā ar Direktīvu 2000/29/EK Kopienā principā nedrīkst ievest *Vitis L.* augus, kuru izcelsme ir trešās valstis, izņemot augļus.

Lai saņemtu atbrīvojumu, papildus Direktīvas 2000/29/EK I un II pielikumā iekļautajiem nosacījumiem augiem piemēro šā lēmuma pielikumā paredzētos īpašos nosacījumus, un tos ievieš Kopienā laikposmā no 2007. gada 1. janvāra līdz 2007. gada 31. martam.

- (2) Slovēnija ir lūgusi atkāpi no aizlieguma ievest *Vitis L.* augus, izņemot augļus, no Horvātijas vai Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas uz ierobežotu laiku, lai specializētām stādaudzētavām dotu iespēju pavairot šos augus pirms to atpakaļizvešanas uz Horvātiju vai Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku.

2. pants

Dalībvalstis, kuras izmanto 1. pantā paredzēto atkāpi, ne vēlāk kā 2007. gada 15. novembrī Komisijai un pārējām dalībvalstīm iesniedz:

- (3) Komisija uzskata, ka nepastāv augiem vai augu produktiem kaitīgu organismu izplatības risks, ja Horvātijas vai Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas izcelsmes *Vitis L.* augiem, izņemot augļus, piemēro šajā lēmumā paredzētos īpašos nosacījumus.

- a) informāciju par to, cik daudz augu ievests atbilstoši šim lēmumam, un

- b) detalizētu tehnisko ziņojumu par pielikuma 6. punktā minētajām oficiālajām pārbaudēm.

- (4) Tādēļ dalībvalstīm uz ierobežotu laiku jāatļauj tādus augus ievest to teritorijā ar īpašiem nosacījumiem.

Arī visas dalībvalstis, kurās augi pēc ieviešanas to teritorijā tiek izmantoti potēšanai, ne vēlāk kā 2007. gada 15. novembrī iesniedz Komisijai un pārējām dalībvalstīm pielikuma 8. punkta b) apakšpunktā minēto detalizēto tehnisko ziņojumu par oficiālajām pārbaudēm un analizēm.

⁽¹⁾ OV L 169, 10.7.2000., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2006/35/EK (OV L 88, 25.3.2006., 9. lpp.).

3. pants

Dalībvalstis nekavējoties ziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm par visām kravām, kas ievestas to teritorijā saskaņā ar šo lēmumu un, kā atklājies vēlāk, neatbilst šim lēmumam.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2006. gada 11. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Markos KYPRIANOU

PIELIKUMS

Īpašie nosacījumi, kas attiecas uz Horvātijas vai Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas izcelsmes Vītis L. augiem, izņemot augļus, kuriem piešķirta 1. pantā paredzētā atkāpe

1. Augi ir Babić, Borgonja, Dišča belina, Graševina, Grk, Hrvatica, Kraljevina, Malvazija istarska, Maraština, Malvasija, Muškat momjanski, Muškat ruža porečki, Plavac mali, Plavina-Plavka, Pošip, Škrlet, Teran, Trnjak, Plavac veli, Vugava vai Žlahtina šķirņu pavairošanas materiāls snaudošo pumpuru veidā, kas:
 - a) paredzēti potēšanai Kopienas teritorijā saimniecībās, kuras minētas 7. punktā, uz potcelmiem, kas izaudzēti Kopienas teritorijā;
 - b) ievākti potcelmu audzētavās, kas oficiāli reģistrētas Horvātijā vai Bijušajā Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā. Tām dalībvalstīm, kas izmanto atkāpi, reģistrēto stādaudzētavu saraksti jāiesniedz Komisijai un pārējām dalībvalstīm ne vēlāk kā 2006. gada 31. decembrī. Sarakstos norāda šķirņu nosaukumus, rindu skaitu, kurās iestādīta minētā šķirne, stādu skaitu rindā katrā stādaudzētavā, ja vien šie augi atzīti par piemērotiem nosūtīšanai uz Kopienas 2007. gadā, saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti šajā lēmumā;
 - c) atbilstoši iepakoti, un uz to iepakojuma skaidri norādīts marķējums, kas ļauj identificēt reģistrēto stādaudzētavu un šķirni.
2. Augiem pievieno fitosanitāro sertifikātu, kas izsniegts Horvātijā vai Bijušajā Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 13. panta 1. punktu, pamatojoties uz tajā noteiktajām pārbaudēm, kas īpaši apliecina, ka tajos nav šādu kaitīgo organismu:

Daktulosphaira vitifoliae (Fitch)

Xylophilus ampelinus (Panagopoulos) Willems u.c.

Vīnogulāju Flavescence dorée

Xylella fastidiosa (Well et Raju)

Trechispora brinkmannii (Bresad.) Rogers

tabakas gredzenplankumainības vīruss

tomātu gredzenplankumainības vīruss

melleņu lapu lāsumainības vīruss

persiku rozešu mozaikas vīruss

Sertifikāta ailē "Papildu deklarācija" sniedz norādi "Šis sūtījums atbilst Lēmumā 2006/916/EK noteiktajiem nosacījumiem".

3. Horvātijas vai Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas oficiālā augu aizsardzības organizācija nodrošina augu identitāti un integritāti no to ievākšanas brīža, kas minēts 1. punkta b) apakšpunktā, līdz brīdim, kad tie tiek izvesti uz Kopienas teritoriju.
4. Augus ievad caur ievēšanas punktiem, ko šim mērķim izveidojusi dalībvalsts, kurā tie atrodas.

Dalībvalsts pietiekoši savlaicīgi paziņo Komisijai šos robežposteņus un par katru robežposteni atbildīgās oficiālās iestādes, kas minēta Direktīvā 2000/29/EK, nosaukumu un adresi, un tie pēc pieprasījuma ir pieejami citām dalībvalstīm.

Ja augu ievēšana Kopienā notiek citā dalībvalstī, nevis dalībvalstī, kura izmanto atļauju, kas minēta 1. pantā, turpmāk tekstā – "atļauja", ievēšanas dalībvalsts atbildīgās oficiālās iestādes informē to dalībvalstu atbildīgās oficiālās iestādes, kuras izmanto atļauju, un sadarbojas ar tām, lai nodrošinātu šā lēmuma ievērošanu.

5. Pirms augu ievēšanas Kopienā ievēdēju oficiāli informē par 1.–4. punkta nosacījumiem. Minētais ievēdējs par katru ievēšanu iepriekš laikus paziņo ievēšanas dalībvalsts atbildīgajai oficiālajai iestādei, un šī dalībvalsts bez kavēšanas nosūta Komisijai šādus paziņojuma datus:
 - a) materiāla veidu,

- b) šķirni un daudzumu,
- c) deklarēto ieviešanas datumu un ieviešanas punkta apstiprinājumu,
- d) nosaukumus, adreses un atrašanās vietas 7. punktā minētajām saimniecībām, kurās pumpurus izmantos potēšanai un uzglabās.

Ievedējs informē oficiālās atbildīgās iestādes par visām izmaiņām iepriekš minētajā informācijā, tiklīdz tās ir zināmas.

Attiecīgā dalībvalsts nekavējoties informē Komisiju par iepriekš minēto informāciju un par visām tajā izdarītajām izmaiņām.

Vismaz divas nedēļas pirms ieviešanas dienas ievedējs paziņo atbildīgajai oficiālajai iestādei, kurā no saimniecībām, kas minētas 7. punktā, augi tiks izmantoti potēšanai.

6. Pārbaudes, attiecīgā gadījumā arī analīzes, kas noteiktas saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 13. pantu un saskaņā ar šā lēmuma noteikumiem, veic atbildīgās oficiālās iestādes dalībvalstīs, kuras izmanto atļauju, un vajadzības gadījumā sadarbībā ar oficiālajām iestādēm dalībvalstī, kurā augi tiks uzglabāti.

Veicot pārbaudes, dalībvalsts(-is) pārbauda un vajadzības gadījumā veic analīzes attiecībā uz 2. punktā minētajiem kaitīgajiem organismiem. Ja šādi organismi atklāti, par to tūlīt paziņo Komisijai. Attiecīgi rīkojas, lai iznīcinātu kaitīgos organismus un vajadzības gadījumā – arī attiecīgos augus.

7. Augus izmanto potēšanai tikai saimniecībās, kas oficiāli reģistrētas un apstiprinātas atļaujas saņemšanai.

Persona, kas paredzējusi izmantot augus potēšanai, iepriekš paziņo saimniecības īpašnieka adresi un vārdu atbildīgajām oficiālajām iestādēm dalībvalstī, kurā atrodas šīs saimniecības.

Ja potēšanas vieta atrodas dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kura izmanto atļauju, tās dalībvalsts atbildīgās oficiālās iestādes, kas atļauju izmanto, paziņo atbildīgajām oficiālajām iestādēm dalībvalstī, kurā atrodas saimniecība, tās saimniecības nosaukumu un adresi, kurā augi tiks izmantoti potēšanai. Šādu informāciju sniedz brīdī, kad tiek saņemts 5. punkta ceturtajā daļā minētais iepriekšējais paziņojums no ievēdēja.

8. Saimniecībās, kas minētas 7. punktā:

- a) augus, kuros nav konstatēti kaitīgie organismi, kas minēti 2. punktā, var izmantot potēšanai uz Kopienas izcelsmes potcelmiem. Potētajiem augiem vēlāk nodrošina atbilstošus apstākļus piemērotā augsnes substrātā, taču tos neizstāda un tālāk neaudzē uz lauka. Potētajiem augiem jāpaliek saimniecībā ne ilgāk kā astoņpadsmit mēnešus pirms tos eksportē uz galamērķi ārpus Kopienas teritorijas, kā norādīts 9. punktā;
- b) periodā, kas seko potēšanai, augus piemērotā laikā vizuāli pārbauda atbildīgā oficiālā iestāde minētajā dalībvalstī, kurā tie uzpotēti, lai noteiktu, vai nav novērojama kādu kaitīgo organismu klātbūtne vai to izraisītas pazīmes vai simptomi. Šādas vizuālas pārbaudes rezultātā kaitīgie organismi, kas izraisījuši tādas pazīmes vai simptomus, jāidentificē ar piemērotu analīžu palīdzību;
- c) katru potēto augu, kuram a) un b) punktos minēto pārbaūžu vai analīžu laikā tiek konstatēta 2. punktā uzskaitīto kaitīgo organismu klātbūtne, vai kādu citu karantīnas apsvērumu dēļ, nekavējoties iznīcina minētās atbildīgās oficiālās iestādes uzraudzībā.

9. Ikvienu augu, kas rodas sekmīgas potēšanas rezultātā, kas veikta, izmantojot 1. punktā minētos pumpurus, drīkst eksportēt tikai kā potētu augu ar galamērķi Horvātija vai Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika. Tās dalībvalsts atbildīgās oficiālās iestādes, kura izmanto atļauju, nodrošina, ka ikvienu augu, kurš netiek eksportēts šādā veidā, oficiāli iznīcina. Veic uzskaiti par to, cik augi ir sekmīgi uzpotēti, cik – oficiāli iznīcināti, un cik – vēlāk eksportēti atpakaļ uz Horvātiju vai Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku. Šo informāciju nodod Komisijas rīcībā.